

ROZHODNUTÍ

SLAVENÍ VELIKONOČNÍHO TRIDUA

V souladu s platnými kanonickými a liturgickými normami, s ohledem na dokument Dikasteria pro bohoslužbu a svátosti *Příprava na velikonoční svátky a jejich slavení* ze dne 16. ledna 1988 a zejména s ohledem na pastorační potřeby uděluji farnostem a kněžím níže uvedená dovolení a zároveň připomínám některé liturgické normy Římského misálu týkající se slavení Velikonočního tridua.

Čl. 1 – Velikonoční triduum

1. Velikonoční triduum slaví církve každoročně od večerní mše na Zelený čtvrtek, slavené na památku Večeře Páně, až do nešpor neděle Zmrtvýchvstání Páně.
2. Tam, kde jeden kněz spravuje více menších farností, a pokud je to možné a pastoračně vhodné, ať se věřící shromáždí ke společnému slavení v jednom kostele.
3. Je vhodné, aby se malé řeholní komunity, ať už kleriků či laiků, účastnily slavení tridua ve farnosti. V mnišských komunitách řeholnic, které plně vedou kontemplativní život a jsou povinny zachovávat papežskou klauzuru podle předpisů Apoštolského stolce, je ovšem třeba slavit velikonoční triduum v kostele při jejich řeholním domě.
4. Pokud není k dispozici kněz, obřady Velikonočního tridua se ve farnosti nekonají. Žádnému z těchto obřadů nesmí předsedat jáhen ani pověřený laik.
5. Ve farnostech, kde se neslaví triduum a je zcela nemožné se zúčastnit liturgie v jiném kostele, mohou jáhni nebo pověření laici uspořádat některé formy lidových pobožností na připomínku těchto dnů (adorace v Getsemanské zahradě, pobožnost křížové cesty, modlitba u Božího hrobu), avšak bez udělování svatého přijímání.
6. Na Zelený čtvrtek, Velký pátek a Bílou sobotu nesmějí být slaveny bohoslužby slova s rozdáváním svatého přijímání. Svaté přijímání se mimo mši svatou na Zelený čtvrtek a mimo obřady Velkého pátku uděluje pouze nemocným, na Bílou sobotu výhradně jako viaticum umírajícím v rámci udílení svátosti pomazání nemocných.

Čl. 2 – Zelený čtvrtek, mše na památku Večeře Páně

1. Mše svatá na památku Večeře Páně se slaví ve večerních hodinách, a to ne dříve než v 16 a ne později než v 21 hodin.
2. Každý kněz může celebrovat mši svatou na památku Večeře Páně nejvýše dvakrát. Tuto mši nesmí slavit zcela sám, je nutná účast lidu nebo alespoň několika věřících.
3. Tuto večerní mši na památku Večeře Páně mohou kněží koncebrovat, i když v tento den koncebrovali při mši při svěcení olejů nebo slavili během dne jinou mši ve prospěch věřících.
4. V téže farnosti, ale ne ve stejném kostele povolují slavení dvou mší svatých ve večerních hodinách na památku Večeře Páně pro věřící, kteří se nemohou zúčastnit slavení ve farním kostele, aby mohli přijmout v tento den Eucharistii. Pokud je to pastoračně vhodné, může se mše slavit navíc také v kostele rektorátním či v kostele při řeholním domě po předchozím projednání s farářem.
5. Obecné dovolení ke slavení mše svaté v kostelích a kaplích v ranních hodinách neuděluji.

Čl. 3 – Velký pátek, památka umučení Páně

1. Liturgii Velkého pátku předsedá pouze biskup nebo kněz. Přestože tato liturgie má podobu bohoslužby slova se svatým přijímáním, liturgické normy uvedené v Římském misálu nedovolují, aby jí předsedal jáhen. Jáhen při ní vykonává liturgickou službu podobně jako při mši svaté, tzn., že čte čtení z Písma, může mít homilii, modlí se příměly apod.
2. Bohoslužba Velkého pátku je těsně spjata se mší na památku Večeře Páně, proto je vhodné, aby se slavila ve stejném kostele.

3. Liturgie památky Umučení Páně se ve farnosti slaví pouze jednou. Pokud je to pastoračně vhodné, může být – po předchozím projednání s farářem – slavena také v kostele rektorátním a v kostele při řeholním domě (nikoliv v kapli řeholního domu).
4. Kněží dávám dovolení slavit tuto liturgii podruhé v jiné farnosti, pokud to vyžadují pastorační důvody.
5. Liturgie začíná v odpoledních hodinách, nejlépe kolem 15. hodiny. Z pastoračních důvodů je možné zvolit i jiný čas, avšak ne dříve než ve 12 a ne později než v 21 hodin.

Čl. 4 – Velikonoční vigilie

1. Obřady velikonoční vigilie se mají konat v noci – nesmějí začít dříve než po západu slunce a mají skončit před svítáním nedělního rána.
2. Velikonoční vigilie se slaví v každé farnosti pouze jednou. Pokud je to pastoračně vhodné, může být – po projednání s farářem – slavena také navíc v rektorátním kostele a v kostele při řeholním domě (nikoliv v kapli řeholního domu).
3. Kněží dávám dovolení slavit vigilii podruhé (binovat), avšak pouze v jiné farnosti nebo v rektorátním kostele či v kostele při řeholním domě, a za předpokladu, že v těchto kostelích se seje dostatek věřících a je možné obřady slavit důstojně.
4. Tuto mši svatou kněz nesmí slavit zcela sám, je nutná účast lidu nebo alespoň několika věřících a přísluhujících.
5. Při liturgii velké noci se používá jeden paškál, a to i v případě, že liturgii slaví více farností společně.
6. Doporučuji, aby se menší sousední farnosti (i pokud nejsou svěřeny témuž faráři) spojily ke společnému slavení vigilie v jednom kostele, aby mohla být slavena důstojně a v plném rozsahu.

Čl. 5 – Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

1. Mše svatá o neděli Zmrtvýchvstání Páně má být slavnostní.
2. O velikonoční neděli se ve farnosti slaví jedna nebo více mší svatých podle pastoračních potřeb. Věřící z malých farností, kde nelze zajistit slavnostní liturgii (např. kvůli absenci varhaníka, zpěváka, lektora apod.), ji mohou prožít v sousední farnosti.
3. Každý kněz, který zákonně působí v brněnské diecézi, může ze závažných důvodů a v souladu se zvláštním dovolením Apoštolského stolce slavit mši svatou v tento den až čtyřikrát.
4. Bohoslužba slova by se tuto neděli měla ve farnostech slavit jen výjimečně, a to pouze tam, kde je kvůli stáří věřících nebo velké vzdálenosti mimořádně obtížné se zúčastnit mše svaté.

Toto rozhodnutí nabývá účinnosti dnem zveřejnění v ACEB a platí na celém území brněnské diecéze.

V Brně dne 6. 2. 2026

Čj.: Ep-0099/26

Ing. Jiří Doffek, Ph.D.
kancléř

Mons. Mgr. Ing. Pavel Konzbul, Dr.
biskup brněnský